

Περί σοφροσύνης (από το Γεροντικόν)

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Πεμπτούσια](#)

image not found or type unknown

Κάποτε διηγήθηκε ο Αββάς Αρσένιος μία ιστορία: Καθόταν ένας γέροντας στο κελί του και άκουσε μία φωνή να του λέει « έλα, να σου δείξω τα έργα των ανθρώπων». Σηκώθηκε και βγήκε έξω. Τον πήγε λοιπόν σε κάποιο τόπο και του έδειξε έναν Αιθίοπα που έκοβε ξύλα από τα οποία είχε φτιάξει ένα μεγάλο φορτίο. Προσπαθούσε στη συνέχεια να σηκώσει το φορτίο αλλά δεν μπορούσε. Αντί όμως να αφαιρέσει βάρος, έκοβε ξύλα και τα πρόσθετε στο φορτίο. Αυτό το έκανε συνέχεια.

Προχωρώντας πιο πέρα του έδειξε άλλον άνθρωπο να στέκεται σ' ένα λάκκο και να βγάζει νερό, το οποίο το μετέφερε σε μια δεξαμενή τρύπια, ώστε το νερό να

Ξαναγυρίζει στο λάκκο. Έλα του είπε να σου δείξω και άλλον. Τότε βλέπει ένα Ναό και δύο άνδρες πού κάθονταν πάνω στα άλογά τους και κρατούσαν ο καθένας πλαγιαστά ένα ραβδί. Ήθελαν όμως να περάσουν από τη πόρτα του Ναού αλλά δεν μπορούσαν εξ αιτίας του ραβδιού που κρατούσαν πλαγιαστά.

Από υπερηφάνεια δεν ίσιωνε κανένας το ραβδί του και γι'αυτό έμεναν και οι δύο εμπρός στη πόρτα του Ναού. Αυτοί είναι -είπε η φωνή- που κάνουν τους δίκαιους αλλά έχουν υπερηφάνεια και οι οποίοι δεν υποχωρούν ώστε να διορθώσουν τους εαυτούς τους και να ακολουθήσουν το ταπεινό δρόμο του Χριστού.

Γι'αυτό μένουν εκτός της Βασιλείας του Θεού. Αυτός που έκοβε ξύλα είναι ο άνθρωπος που έχει πολλές αμαρτίες και αντί να μετανοήσει προσθέτει στις υπάρχουσες αμαρτίες και άλλες. Όσο για εκείνον που αντλούσε νερό, πρόκειται για τον άνθρωπο που κάνει βέβαια καλά έργα αλλά επειδή τα έργα του έχουν και πονηρία, γι'αυτό χάνει και αυτά. Πρέπει λοιπόν κάθε άνθρωπος με σωφροσύνη να πράττει κάθε έργο του ώστε να μην κοπιάζει μάταια.

Γεροντικό (Περί Σοφρωσύνης)

Πηγή: agiosdimitrioskouvaras.blogspot.gr